

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Διακήρυξη για τις εκλογές του Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών Ελλάδας (ΣΠΜΕ) της 20^{ης} Μάη 2012

Συνάδελφοι μισθωτοί/ες, αυτοαπασχολούμενοι/ες, άνεργοι/ες

Χιλιάδες από μας βρίσκονται σε απόγνωση. Οι μισθωτοί δουλεύουμε με μισθούς πείνας και συνθήκες γαλέρας με το φόβο της απόλυσης ή της «εφεδρείας», λόγω μιας ολόκληρης βεντάλιας αντεργατικών νόμων. Οι αυτοαπασχολούμενοι βάζουμε λουκέτο, εξαιτίας της πολιτικής του ευρωμονόδρομου που επιταχύνει τη συγκέντρωση της αγοράς στα χέρια των κατασκευαστικών μονοπωλίων. Ιδιαίτερα οι νέοι, αντιμετωπίζουμε μια παγωμένη αγορά εργασίας και η μόνη προοπτική που μας σερβίρεται ως ρεαλιστική είναι να ακολουθήσουμε τα βήματα των παππούδων

μας και να μεταναστεύσουμε. Η φορολογική μας επιβάρυνση πολλαπλασιάζεται για να βρεθούν και άλλοι τρόποι χρηματοδότησης των μεγάλων ομίλων, οι αντιασφαλιστικές ανατροπές προωθούνται δριμύτερες. Πολλοί άνεργοι και υποαπασχολούμενοι συνάδελφοι δεν μπορούμε να πληρώσουμε τις ασφαλιστικές εισφορές και βρισκόμαστε ουσιαστικά χωρίς ιατροφαρμακευτική κάλυψη. **Διαμορφώνονται συνθήκες κόλασης για τη συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων.**

Η επίθεση δεν ξεκίνησε τώρα

Προσπαθούν να μας παραπλανήσουν, να μας πείσουν ότι η επίθεση είναι παροδική, ότι θα περάσει μόλις ξανάρθει η ανάπτυξη, ότι η κρίση και το χρέος δημιούργησαν αυτήν την κατάσταση. Όμως, η πολιτική αυτή δεν είναι καινούργια, δεν είναι απότοκο της κρίσης και του χρέους. Εφαρμόστηκε με συνέπεια όλο το προηγούμενο διάστημα και στην περίοδο της ανάπτυξης. Η επίθεση κυβέρνησης-ΕΕ-άρχουσας τάξης που εφαρμόζοταν όλο το προηγούμενο διάστημα, από τις κυβερνήσεις

του ευρωμονόδρομου, κλιμακώθηκε από το μαύρο μέτωπο της συγκυβέρνησης, είτε στην τρικομματική, είτε στη δικομματική του εκδοχή. Παράδειγμα είναι η αντιασφαλιστική επίθεση που εξαπέλυσαν εναντίον μας, που εκδηλώθηκε ολόκληρη την τελευταία 20ετία (νόμοι Σιούφα και Ρέππα, 3518/2006 για το ΤΣΜΕΔΕ), το νομοθετικό πλαίσιο που κυριολεκτικά οδήγησε τα δημόσια έργα στα χέρια των μεγάλων ομίλων.

Η επίθεση θα συνεχιστεί αν δεν βάλει ο λαός τη σφραγίδα του στις εξελίξεις

Αυτή την πολιτική που εξαθλιώνει τους εργαζόμενους για τη διασφάλιση και μεγιστοποίηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, το πολιτικό προσωπικό της άρχουσας τάξης είναι έτοιμο να τη συνεχίσει μέσα από πλήθος εναλλακτικών σεναρίων κυβερνήσεων συνεργασίας, με όλο το φάσμα παλαιών και νέων κομματικών σχηματισμών του ευρωμονόδρομου. Όσο και αν προσπαθούν να κρυφτούν με ψευδεπίγραφες διαφορές ανάμεσα σε “μνημονιακές και αντιμνημονιακές” δυνάμεις, αποκαλύπτεται καθημερινά ότι το ζήτημα δεν είναι η μια ή η άλλη μορφή διαχείρισης του ίδιου αντιλαϊκού δρόμου. **Ο δρόμος τους είναι κόλαση για τους εργαζόμενους.**

εξασφάλιση και διόγκωση της κερδοφορίας των ομίλων περνά αναγκαστικά πάνω από τη ραγδαία υποβάθμιση της τιμής της εργατικής δύναμης, μέσα από την επιτάχυνση της συγκέντρωσης της παραγωγής, μέσα από την εξεύρεση νέων πεδίων κερδοφορίας για τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαιά τους.

Συνεχίζουν να μιλούν για δήθεν αναγκαίες θυσίες στο όνομα της “ανταγωνιστικότητας” και της μελλοντικής “ανάπτυξης”. Με αυτούς του όρους ντύνουν τη βασική τους επιδίωξη: την κατεδάφιση εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, τη ραγδαία μείωση των μισθών στα επίπεδα Κίνας και Ινδίας, **ώστε να διασφαλιστεί η ανταγωνιστικότητα των μονοπωλιακών ομίλων. Ειδικά σήμερα, σε συνθήκες όξυνσης του ανταγωνισμού, η**

Αυτός είναι ο δικός τους μονόδρομος. Οι κατευθύνσεις του Μνημονίου αποτελούν ανάγκες των μονοπωλίων των χωρών της ΕΕ και του ευρωμονόδρομου που υπηρετεί αυτές τις ανάγκες. Ακόμα και αν δεν υπήρχε μνημόνιο, όσο η εξουσία παραμένει στα μονοπώλια, η ανάπτυξη θα σημαίνει περεταίρω μείωση μισθών, τσάκισμα δικαιωμάτων, κλείσιμο των μικρών γραφείων για να γιγαντωθούν οι μεγάλες τεχνικές εταιρίες. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο ίδιας κατεύθυνσης επίθεση ασκείται στα δικαιώματα του Γερμανού και του Βρετανού εργαζόμενου και κωδικοποιείται ως βασική πολιτική της ΕΕ για την επόμενη δεκαετία μέσα από το «σύμφωνο για το Ευρώ» και τη στρατηγική «Ευρώπη 2020».

Μας θέλουν θεατές στο έργο της βίαιης και ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας μας αλλά οι ρόλοι του θιάσου της πλουτοκρατίας έχουν πια αποκαλυφθεί, ανεξάρτητα από το αν το χρώμα του προσώπιού τους είναι μπλε, πράσινο ή ρόζ...

Όλοι όσοι μιλούν για φιλολαϊκή επαναδιαπραγμάτευση μέσα στη λυκοσυμμαχία της ΕΕ, ανεξάρτητα από φραστικές διαφορές (απαγκίστρωση, σταδιακή αποδέσμευση απ' το μνημόνιο κ.λπ.), εξαπατούν το λαό. Η ΕΕ δεν πρόκειται να μετασχηματισθεί σε «Ευρώπη των εργαζομένων» ούτε στη «δευτέρα παρουσία». Αποτελούσε και αποτελεί διακρατική

ιμπεριαλιστική συμμαχία, φύλακα των κερδών και της εξουσίας των μονοπωλίων.

Το ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΜΑΡ, ο ΣΥΡΙΖΑ το μόνο που μπορούν να επαναδιαπραγματευθούν είναι πόσα θα χάσουν ξανά οι μισθωτοί και οι αυτοαπασχολούμενοι. Για το λόγο αυτό, **οι πραγματικοί αντίπαλοι των εργαζόμενων, ο ΣΕΒ, οι εφοπλιστές, τα**

μονοπώλια, όχι απλά δεν αντιδρούν στο ενδεχόμενο μιας «αντιμνημονιακής κυβέρνησης», αλλά αντίθετα θεωρούν το ΣΥΡΙΖΑ ως το νέο εκλεκτό τους που μπορεί να κινητοποιήσει την ελληνική οικονομία. Οι δυνάμεις ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ & ΣΥΡΙΖΑ είναι στην πραγματικότητα «συγκοινωνούντα δοχεία», όπως αποτυπώνεται και στο εκλογικό αποτέλεσμα, αλλά και στις διεργασίες για τη δημιουργία κυβέρνησης. Κάθε προσπάθεια επίλυσης των οξυμμένων προβλημάτων μας μέσα στον

ευρωμονόδρομο της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλίων, μέσα σε ένα σύστημα όπου αρχή και τέλος της παραγωγής είναι η κερδοφορία των ομίλων, είναι αποπροσανατολιστική, ξεκάθαρη πολιτική απάτη. Η περισπούδαστη «αριστερή» κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν αμφισβητεί τις στρατηγικές επιλογές των μονοπωλίων και της ΕΕ. Για τους εργαζόμενους οδηγεί αναγκαστικά στην εξαθλίωση, γιατί κερδοφορία των ομίλων και λαϊκές ανάγκες δεν συμβαδίζουν.

Ίδιος ο στόχος τους και στον δικό μας κλάδο: η ραγδαία μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, η πλήρης υποβάθμιση των όρων και συνθηκών εργασίας και η μονοπώληση της αγοράς μελετών και έργων

- Στο μέτωπο των μισθών και των εργασιακών σχέσεων, με την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, τη μείωση των κατώτατων μισθών, οδηγούμαστε σε νέα, δραματική συμπίεση της τιμής της εργατικής δύναμης των μισθωτών μηχανικών, σε νέα επιδείνωση των συνθηκών εργασίας, σε εκτίναξη της ανεργίας και στην ταχύτατη προλεταριοποίηση αυτοαπασχολούμενων μηχανικών. Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, με όχημα τους μισθωτούς με δελτίο παροχής υπηρεσιών (ΔΠΥ), γενικεύονται και αποτελούν πλέον τον κανόνα, ως «απαραίτητο προσόν» για να διασφαλισθεί η κερδοφορία των ομίλων.
- Στο ασφαλιστικό, με τις συνεχείς ανατροπές μέσα από νόμους που θεσμοθετούν την ανταποδοτικότητα, βιώσαμε την πλήρη υποβάθμιση των υπηρεσιών, τις συνεχείς αυξήσεις των εισφορών, τη μείωση των συντάξεων, τη μετατροπή του ταμείου σε τραπέζιτη. Φτάσαμε έτσι στο σήμερα με τη νέα “θύελλα αυξήσεων” στις εισφορές, σε εφαρμογή του νόμου για το Μεσοπρόθεσμο (υποχρεωτική αναβάθμιση κλάσης ανά τριετία), καθώς και στην επέλαση στο αποθεματικό με τα διαδοχικά “κουρέματα” των ομολόγων. Την ίδια στιγμή παραμένει το απαράδεκτο γεγονός της μη κάλυψης των ανέργων και υποασχολούμενων συναδέλφων για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, επίδομα ανεργίας κ.λπ.
- Στο φορολογικό, με τα απανωτά χαράτσια επιτηδεύματος, τις μειώσεις του αφορολόγητου, τις αυξήσεις στους συντελεστές,

επιτείνουν τις συνθήκες ασφυξίας για τους αυτοαπασχολούμενους, τα τεκμήρια, επιδιώκουν την επίσπευση και τη γενίκευση των λουκέτων. Συγχρόνως, μειώνουν συνεχώς τη φορολογία στο μεγάλο κεφάλαιο, χαρίζουν πακτωλό αναπτυξιακών κινήτρων και επιδοτήσεων.

- Με την πολυπλόκαμη προώθηση της πολιτικής της ΕΕ για την “απελευθέρωση” που στρώνει το έδαφος προς την ολοκληρωτική άλωση μελετών και έργων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα από τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, τους ομίλους. Την πολιτική αυτή που εξοστρακίζει τους αυτοαπασχολούμενους μηχανικούς, υπηρετούν τα νέα πλαίσια παραγωγής μελετών και έργων. Ο νέος νόμος για τις μελέτες του δημοσίου, με τη θέσπιση κριτηρίων αξιολόγησης ανάλογα με τις οργανωτικές δυνατότητες και τη “συνοχή της μελετητικής ομάδας”, αύξηση των μελετητικών κατηγοριών κ.λπ., οδηγεί στη συγκέντρωση των μελετών στα μεγάλα επιχειρηματικά σχήματα, στα κατασκευαστικά μονοπώλια. Αντίστοιχα, με το νέο νόμο των αδειών, προωθείται η ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση όλων των πολεοδομικών ελέγχων διαμορφώνοντας ευνοϊκές συνθήκες κερδοφόρας δράσης για τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες που θα διαθέτουν μηχανισμούς και μέσα ιδιωτικής πολεοδόμησης-ελέγχων, οικοδομώντας έτσι στην πράξη οτιδήποτε και οπουδήποτε, σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων και του περιβάλλοντος.

Η στάση του Συλλόγου και των υπόλοιπων συνδικαλιστικών δυνάμεων

Οι εργαζόμενοι συνάδελφοι πρέπει να κρίνουν τη στάση του ΣΠΜΕ το προηγούμενο διάστημα και των παρατάξεων που δραστηριοποιούνται σε αυτόν, με γνώμονα τα συμφέροντά τους και από τη σκοπιά της ολόπλευρης ικανοποίησης των αναγκών τους. Αν δηλαδή υπερασπίστηκε τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματά τους ή αν αντίθετα στάθηκε απέναντί τους. Ο απολογισμός είναι αμείλικτος. Η πλειοψηφία της διοίκησης του ΣΠΜΕ, οι δυνάμεις της ΠΑΣΚ, ΔΚΜ, ΔΚΜ-ΔΑΠ, ΔΗΠΑΜ που αποτελούν τις δυνάμεις του μαύρου μετώπου της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ-ΝΔ στο χώρο του συλλόγου, σε μόνιμη συνεργασία με τη ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ (ΣΥΡΙΖΑ) και τις δυνάμεις της ΕΛΕΜ, δηλαδή το μπλοκ του ευρωμονόδρομου στη διοίκηση του ΣΠΜΕ, προώθησε επιθετικά την πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-πλουτοκρατίας. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε την ανυπαρξία οποιασδήποτε δράσης κινητοποίησης την ώρα που ανατρέπονταν οι εργασιακές σχέσεις και τα ασφαλιστικά δικαιώματα, με την όποια δραστηριότητα να αναλώνεται σε ημερίδες σκυροδετήσεων... Προώθησαν τις ανατροπές στα επαγγελματικά και ασφαλιστικά δικαιώματα, ακολουθώντας πιστά τη γραμμή του ΤΕΕ που προτάσσει σημειακές διαφοροποιήσεις, ενώ αποδέχεται την ουσία. Οι δυνάμεις των κομμάτων του δικομματισμού δεν χρίζουν ιδιαίτερου σχολιασμού.

Αποτελούν τους εκφραστές των κομμάτων ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, των απροκάλυπτων ταγών της πολιτικής της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλίων. Η στάση των δυνάμεων της ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ (ΣΥΡΙΖΑ) είναι αποκαλυπτική. Σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα προώθησαν επιθετικά, σε αगाστή συνεργασία με ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, όπως και στο ΤΕΕ, την πολιτική του ευρωμονόδρομου στο χώρο μας. Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ έχει τεράστια ευθύνη για την επίθεση στα δικαιώματά μας, ξεκινώντας από το ν.3518/2006 για το ΤΣΜΕΔΕ που προώθησε αποφασιστικά την ανταποδοτικότητα και εκτόξευσε τις ασφαλιστικές εισφορές, φθάνοντας στην προώθηση της πολιτικής για το νέο πλαίσιο έργων και την προώθηση της «απελευθέρωσης» όπου στήριξε και στηρίζει το σύνολο της επίθεσης (αναθεώρηση πλαισίου μελετών και έργων, «απελευθέρωση» επαγγέλματος). Η στάση τους δεν προκαλεί καμία έκπληξη. Πρόκειται για την ίδια στάση προώθησης της κυβερνητικής επίθεσης που κρατούν στο ΤΕΕ, όπου συνδιοικούν μαζί με ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, ενώ μέχρι πρόσφατα κατείχαν και την προεδρία του. Η στάση τους στο χώρο των μηχανικών, αποκαλύπτει ποια θα είναι η πραγματική στάση μιας «κυβέρνησης της αριστεράς» που ευαγγελίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ: προώθηση της πολιτικής της ανταγωνιστικότητας, του ευρωμονόδρομου. Στην ίδια πλευρά είναι και οι συντεχνιακές,

διασπαστικές θέσεις ομάδων όπως της **ΕΛΕΜ**. Προτάσσουν ως αιτία της επίθεσης στα δικαιώματά μας επιμέρους κυβερνητικούς χειρισμούς και όχι την ανάγκη των μονοπωλίων για νέες αγορές και φτηνά εργατικά χέρια που περνούν, τόσο στην ανάπτυξη όσο και στην κρίση, μέσα από την καταστροφή χιλιάδων αυτοαπασχολούμενων. Συμμετείχαν (μαζί με ΠΑΣΚ και ΔΚΜ) στη διοίκηση του ΤΣΜΕΔΕ/ΕΤΑΑ, συναινώντας στη μετατροπή του σε ιδιωτικό χρηματο-ασφαλιστικό οργανισμό, σε νέες αυξήσεις εισφορών και μειώσεις συντάξεων. Στήριξαν την πρόταση της ΠΑΣΚ στο ΤΕΕ για Μητρώο Κατασκευαστών Ιδιωτικών Έργων που οδηγεί σε ΜΕΚ και ΜΕΕΠ, όπως στα δημόσια έργα, χωρίς κάτω όριο προϋπολογισμού, έτσι ώστε οι μεγάλες επιχειρήσεις να πετάζουν σταδιακά έξω τους αυταπασχολούμενους του κλάδου. Καλλιεργούν αυταπάτες ότι με ρυθμίσεις τύπου ΚΕΝΑΚ, Ελεγκτών Δόμησης, Ενεργειακών Επιθεωρητών, κλπ είναι εφικτή η επιστροφή στις συνθήκες των προηγούμενων χρόνων.

Τέλος, το πραγματικό πρόσωπο της **«Αριστερής Ενωτικής Πρωτοβουλία-Εργαζόμενοι Μηχανικοί»** (που μετονομάστηκε πρόσφατα από Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση-Εργαζόμενοι Μηχανικοί) αποκαλύπτεται από τη στάση της στο Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών αλλά και από την πολιτική συμπεριφορά «ουράς του ΣΥΡΙΖΑ» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της οποίας η συγκεκριμένη παράταξη είναι η συνδικαλιστική έκφραση. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με τα προεκλογικά καλέσματα «σε βάσεις των σχηματισμών της

Αριστεράς, προς αγωνιστές, ρεύματα, τάσεις που αναζητούν αγωνιστική προοπτική, αλλά και προς τις ηγεσίες του ΚΚΕ, του Συνασπισμού, του ΣΥΡΙΖΑ» δεν διαχωρίζεται ουσιαστικά, παρά την αντικαπιταλιστική φρασεολογία, απ' τη γραμμή διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ η οποία υποκλίνεται στην ΕΕ και στην εξουσία των μονοπωλίων. Επιχειρεί να εμφανισθεί σαν συγκολλητική ουσία στη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ «περί ενότητας της αριστεράς» η οποία οδηγεί στην ενσωμάτωση του εργατικού κινήματος στο πλαίσιο του ευρωμονόδρομου. Η ΑΕΠ αποσυνδέει την πάλη ενάντια στην ΕΕ και για μονομερή διαγραφή του χρέους απ' τον αγώνα για εργατική λαϊκή εξουσία, καλλιεργώντας αυταπάτες για φιλολαϊκή λύση στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Γι' αυτό και συμπλέει με δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ στις Γενικές Συνελεύσεις του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών. Γι' αυτό και η συγκεκριμένη δύναμη συσπειρώνεται με μια «αντιΠΑΜΕ» και «αντιΚΚΕ» λογική, γι' αυτό και προωθεί και στο χώρο των μηχανικών μια γραμμή όπου με πρόσχημα τη δημιουργία ενός τάχα «τρίτου» πόλου στο εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα αντικειμενικά παίρνει, στη σύγκρουση ΠΑΜΕ και ΓΣΕΕ, στη σύγκρουση ταξικού και ξεπουλημένου συνδικαλισμού, την πλευρά του δεύτερου. «Τρίτες» απαντήσεις δεν υπάρχουν. **Είσαι είτε με τα μονοπώλια είτε με τους εργαζόμενους.** Αντικειμενικά η ΑΕΠ τίθεται τελικά με τον αντίπαλο.

Καθήκον μας να αντεπιτεθούμε!

Δεν πρόκειται να μείνουμε θεατές στη συντελούμενη καταστροφή μας, να παραιτηθούμε από το αυτόνομο δικαίωμα-ανάγκη να ζούμε αξιοπρεπώς από τη δουλειά μας. Ακόμα περισσότερο, θέλουμε να έχουμε αντικείμενο δημιουργικό, συνιστώσα ευημερίας και ανάπτυξης για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων και όχι για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. **Κανένας συμβιβασμός.** Ο αγώνας για την απόκρουση των νέων μέτρων που έρχονται και για την ακύρωση αυτών που έχουν ήδη ληφθεί πρέπει να γίνει ακόμα πιο σκληρός, ακόμα πιο αποφασιστικός. Μονόδρομος σ' αυτή τη κατεύθυνση είναι η **ενίσχυση των ταξικών δυνάμεων και στο Δ.Σ. του ΣΠΜΕ, η ενίσχυση της ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ. Καθήκον η συσπείρωση στον ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος, στο ΠΑΜΕ και την ΠΑΣΕΒΕ.** Την ίδια στιγμή δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αυταπάτη ότι μπορεί να υπάρξει σωτηρία σε συντηρητικά πλαίσια ή επιστροφή σε παλιότερες εποχές «πιο ανθρώπινες» απ' τη σημερινή. Η προλεταριοποίηση των αυτοαπασχολούμενων, η σχετική και απόλυτη εξαθλίωση των εργαζόμενων, είναι αναπόσπαστα δεμένες με την καπιταλιστική ανάπτυξη. Μοναδική

διέξοδος προοπτικής βρίσκεται στο δρόμο της λαϊκής αντεπίθεσης ενάντια στην πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-πλουτοκρατίας για την “ανταγωνιστικότητα” των μονοπωλίων. Σε έναν ριζικά διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης, με λαϊκή εξουσία, με κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσω παραγωγής, στις κατασκευές, στην ενέργεια, στις τηλεπικοινωνίες, στις μεταφορές, στη μεταποίηση, στο εμπόριο, στον τουρισμό κ.ο.κ και στη λειτουργία τους με κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό και εργατικό έλεγχο. Μόνο ένα τέτοιο σύστημα θα κινητοποιήσει και θα αναπτύξει τις ανεξάντλητες παραγωγικές δυνάμεις τις ελληνικής κοινωνίας. Μόνο σ' ένα τέτοιο σύστημα οι εργαζόμενοι, μαζί και οι εργαζόμενοι πολιτικοί μηχανικοί θα μπορέσουν να ζήσουν και να δημιουργήσουν με αξιοπρέπεια. Αυτή είναι η μοναδική διέξοδος ελπίδας για τους μισθωτούς, τους άνεργους, τους αυτοαπασχολούμενους μηχανικούς, την εργατική τάξη και τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Η αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και η μονομερής διαγραφή του χρέους με λαϊκή εξουσία. Σ' αυτή την κατεύθυνση και μ' αυτήν την ελπίδοφόρα προοπτική έχουμε καθήκον και υποχρέωση να πορευτούμε όλοι μας!

Ανατροπή της πολιτικής της φτώχειας και της εξαθλίωσης του λαού – Αποδέσμευση από την ΕΕ – μονομερής διαγραφή του χρέους με λαϊκή εξουσία!

Στις εκλογές της 20ης Μάη ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

*Η Πανεπιστημονική δεν θυμάται τα προβλήματα των συναδέλφων λίγες μέρες πριν τις εκλογές. Δεν περιορίζεται μόνο στην αντιπαράθεση στα όργανα του Συλλόγου. Οι δυνάμεις της πρωταγωνίστησαν το προηγούμενο διάστημα στις κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό, τις ΣΣΕ, τα χαράτσια κ.λπ., στις απεργιακές μάχες και στις διαδηλώσεις στο πλευρό του ΠΑΜΕ και της ΠΑΣΕΒΕ για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας. **ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ να διεκδικήσουμε την ικανοποίηση των αναγκών μας που θυσιάζονται σήμερα στο βωμό του καπιταλιστικού κέρδους.***

Ξεδιπλώνουμε την αντεπίθεσή μας διεκδικώντας άμεσα :

- ❖ Πλήρη σταθερή εργασία για όλους, κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης και της λογικής του απασχολήσιμου-εργαζόμενου που με μία ώρα εργασίας εβδομαδιαίως δεν θεωρείται κάποιος άνεργος. 7ωρο-5νθημερο-35ωρο, κλαδικές ΣΣΕ που να ικανοποιούν τις σύγχρονες ανάγκες. Βασικός μισθός 1.400€. Κατώτερος μισθός για τον Μηχανικό, σε Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα τα 2100€.
- ❖ Επίδομα ανεργίας 1120€ για τους άνεργους συναδέλφους ανεξάρτητα από τρόπο αμοιβής (μισθό, ΔΠΥ) χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Οι αυτοαπασχολούμενοι που αναγκάζονται να διακόψουν προσωρινά την επαγγελματική τους δραστηριότητα να απολαμβάνουν πλήρη δικαιώματα άνεργου. Πλήρη ασφαλιστική κάλυψή τους και για όσους αναζητούν εργασία μέσω ΟΑΕΔ και δεν βρίσκουν ανάλογη των προσόντων τους. Μείωση 30% των τιμολογίων ΔΕΚΟ με παράλληλη απαγόρευση της διακοπής παροχής νερού, ρεύματος και σταθερού τηλεφώνου. Ο χρόνος ανεργίας να υπολογίζεται ως συντάξιμος χρόνος ασφάλισης και να βαρύνει το κράτος και τους εργοδότες. Πλήρη, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με ανανέωση των βιβλιαρίων υγείας χωρίς όρους και προϋποθέσεις, με κάλυψη από το κράτος με χρηματοδότηση 100% συμπεριλαμβανομένων και των οικογενειών τους. Χορήγηση δωρεάν κάρτας απεριόριστων διαδρομών στις αστικές συγκοινωνίες. Επιδότηση ενοικίου στο 100% της αξίας του. Αναστολή κάθε πράξης αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της κύριας και δευτερεύουσας κατοικίας που ανήκει κατά κυριότητα στον άνεργο, καθ' όλη την διάρκεια της ανεργίας. Έκτατο επίδομα σε όλους τους άνεργους.
- ❖ Δεν πληρώνουμε τα χαράτσια, να πληρώσουν τώρα τα μονοπώλια. Αντίσταση με πρωτοβουλία των επιτροπών αγώνα, των συνδικάτων, των άλλων μαζικών φορέων. Να καταργηθεί το αντιλαϊκό φορολογικό σύστημα. Να ανέβει άμεσα ο συντελεστής φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου στο 45%, για διανεμόμενα και μη κέρδη. Να αυξηθεί το οικογενειακό αφορολόγητο όριο στα 40.000 €, συν 5.000 € επιπλέον για κάθε παιδί. Να καταργηθούν οι έμμεσοι φόροι στο πετρέλαιο θέρμανσης, στα είδη διατροφής, εκπαίδευσης, υγείας και στα οικιακά τιμολόγια ηλεκτρικής ενέργειας, ύδρευσης και τηλεπικοινωνιών. Για οικογενειακό εισόδημα τετραμελούς οικογένειας 50.000€ και κάτω, διαγραφή όλων των χρεών από τόκους, μείωση του ύψους του χρέους κατά 50% για στεγαστικά δάνεια κάτω των 200.000€, για καταναλωτικά κάτω των 30.000€ και για πιστωτικές κάρτες κάτω των 20.000€, μείωση κατά 30% των δανείων που έχουν λάβει οι ΕΒΕ για δάνεια ύψους μέχρι 300.000€. Για τους άνεργους, αναστολή πληρωμών για κάθε είδους δάνειο, απαγόρευση ανατοκισμού και κεφαλαιοποίησης συμβατικών τόκων για αυτό το διάστημα.
- ❖ Ουσιαστική προστασία της μητρότητας. Άδεια κυήσεως, τοκετού, γαλουχίας και φροντίδας των νεογέννητων, 2 μήνες πριν και 6 μήνες μετά τον τοκετό, με πλήρεις αποδοχές και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής (μισθό, ΔΠΥ). Αντίστοιχα δικαιώματα και παροχές για τις αυτοαπασχολούμενες. Κρατικό δίκτυο υποδομών, κοινωνικών εγκαταστάσεων με δωρεάν υπηρεσίες για την οικογένεια, το παιδί, τα άτομα τρίτης ηλικίας, τους ανάπηρους.
- ❖ Ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας για όλους τους εργαζόμενους ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής τους (μισθό, ΔΠΥ), με προσανατολισμό στον έλεγχο της εργοδοτικής ευθύνης. Κατάργηση των ιδιωτικών ΕΞ.Υ.Π.Π. και δημιουργία κρατικού σώματος Τεχνικών Ασφάλειας και Ιατρών Εργασίας, ενταγμένου στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας. Κατοχύρωση εργοδοτικής εισφοράς για την ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου. Διεύρυνση του θεσμού των ΒΑΕ.
- ❖ Αποκλειστικά δημόσια, καθολική και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. ΟΧΙ στην ανταποδοτικότητα και στην επιχειρηματικότητα στην κοινωνική ασφάλιση. Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, υψηλού επιπέδου Υγεία και Πρόνοια. Κατάργηση των αντισσφαλιστικών νόμων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, μαζί και των ν. 3518/06, 3655/08, 3863/2010. Μετατόπιση του κύριου βάρους των εισφορών στην εργοδοσία και το κράτος, στην κατεύθυνση της πλήρους απαλλαγής του εργαζόμενου μηχανικού από εισφορές. Άμεσα, μείωση των εισφορών στα προ του 1992 επίπεδα, ειδικά για την πρώτη πενταετία έκπτωση 50%. Οι εισφορές των ελεύθερων επαγγελματιών να καθοριστούν στη βάση της καταβολής των 2/3 από το κράτος και του 1/3 από τον ασφαλισμένο. Κατάργηση των εισφορών για τον ΚΥΤ και της συμμετοχής των ασφαλισμένων στη φαρμακευτική δαπάνη. Άμεσα πλήρη κάλυψη του συνόλου των απωλειών του ΤΣΜΕΔΕ από το πρόγραμμα ανταλλαγής ομολόγων. Απόδοση των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας στο Ταμείο. Διεκδίκηση των απωλειών του αποθεματικού από την άτοκη κατάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδας. Αποδέσμευση του ΤΣΜΕΔΕ από την Τράπεζα Αττικής και το Χρηματιστήριο, πλήρης κρατική κάλυψη των υποχρεώσεων των στρατευμένων και των μεταπτυχιακών φοιτητών – ερευνητών απ' τους φορείς που τους απασχολούν. Αναγνώριση των εργοδοτικών υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους με ΔΠΥ. Σύνταξη μετά από 30 χρόνια δουλειάς (στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες) στο 80% των αποδοχών του τελευταίου κλιμακίου της ΣΣΕ.
- ❖ Ανατροπή της πολιτικής της ΕΕ για την «απελευθέρωση» των επαγγελματιών σε όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν ενιαία ανώτατη εκπαίδευση με ένα πτυχίο 5ετούς διάρκειας ανά ειδικότητα μηχανικού. Αντίσταση, απειθαρχία, ανυπακοή στις επιταγές της ΕΕ για την παιδεία και τα επαγγελματικά δικαιώματα. Κατάργηση κάθε μορφής εξετάσεων για την απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, το ακαδημαϊκό δίπλωμα μοναδική προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος. Καμιά μετατόπιση της «τεχνικής ευθύνης» από το κράτος και την εργοδοσία στον εργαζόμενο. Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου αναδιάρθρωσης έργων και μελετών, των ΣΔΙΤ, των Συμβάσεων Παραχώρησης. Απόσυρση του νέου ΓΟΚ, του νόμου για τα αυθαίρετα, του νόμου για τις οικοδομικές άδειες που επιταχύνουν τη συγκέντρωση μελετών και έργων στα χέρια του μεγάλου κεφαλαίου. Ενιαίος κρατικός φορέας κατασκευών για όλες τις φάσεις παραγωγής έργων, που θα κατοχυρώνει το δημόσιο έργο και τη λαϊκή κατοικία σαν κοινωνικά αγαθά και όχι σαν εμπορεύματα.
- ❖ Κατάργηση των ξένων βάσεων στη χώρα μας και όλων των διευκολύνσεων στο ΝΑΤΟ-ΕΕ-ΗΠΑ. Κατάργηση των εξοπλιστικών δαπανών για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ. Επιστροφή όλων των ελληνικών Σωμάτων, που χρησιμοποιούνται στους ιμπεριαλιστικούς στρατούς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

